

que corri la veu

fotocòpia'm
i passa'm

www.quecorrilaveu.org

dijous 27 de març

Carmanyola, asfalt i guerra

◆ *Un miler d'estudiants de l'Autònoma dinen sobre la calçada de la C-58 per dir "No a la Guerra"*

Dos camins i un mateix objectiu. Eren les 12 del matí quan un miler de manifestants es van concentrar en dues zones del Campus Universitari de Bellaterra. Una primera columna d'estudiants va sortir de la Plaça Cívica i la Plaça de les Oliveres. La resta van partir de les Quatre Torres de la Universitat Autònoma. L'objectiu, participar en una carmanyolada popular sobre l'asfalt de l'autopista C-58. Era la tercera vegada en menys d'una setmana que els estudiants ocupaven la xarxa viària per protestar contra la guerra.

Una reivindicació festiva

Amb cants i consignes antibel·licistes els concentrats es van posar en camí. Però la gana va començar a rossegar els estómacs dels manifestants que

aviat es van asseure a la calçada per treure les carmanyoles, els entrepans i la beguda. Per remarcar el to pacífic de la mobilització, els estudiants van oferir menjar i beguda als conductors retinguts pel tall de l'autopista, alguns d'ells, fins i tot, es van afegir a la protesta universitària.

Amb la panxa plena, els manifestants van recuperar forces per començar altres activitats. Primer es va fer un mosaic humà que va permetre llegir Guerra No sobre l'asfalt. Després, un to de clàxon va marcar l'inici d'un minut de silenci. Els estudiants s'hi van unir alçant les mans per mostrar el seu rebuig a la guerra. En acabar, l'eufòria es va des-

bordar. Estudiants de Magisteri Musical van interpretar la Cançó per la Pau, que es vol popularitzar a les escoles.

Una Performance va animar la carmanyolada amb la simulació d'un atac i els grallers de la Colla Casteller dels Ganàpies van donar un to festiu al dinar popular. Finalment, els assistents van poder participar en un taller de pintura de samarretes contra la guerra. Al voltant de les tres de la tarda es va reobrir el trànsit de l'autopista C-58 i es va donar l'acte per acabar.

ROSA FERRIOL
ORIOL GRACIA
MARIA ANTÒNIA SUAU

Es va oferir menjar i beguda als conductors

S U M A R I

Editorial:
"Un instant de reflexió"

pàg 2

**Retorn a la guerra
com a instrument
d'ordre internacional**

pàg 2

**Milers d'espelmes a
Plaça Catalunya**
pàg 2

**El PAS i els
professors es fan
veure**

pàg 3

**«Estem en un
context semblant al
que va crear el
moviment nazi»**

pàg 3

**Notícies breus i
Agenda d'actes**

pàg 4

Editorial

«Un instant de reflexió»

Un instant de reflexió: no oblidem que som éssers humans abans que estudiants. Ens estem preocupant per perdre un semestre de classes quan hi ha milions de persones que pateixen una guerra. Avui s'ha convocat una assemblea extraordinària a la Facultat de Ciències de la Comunicació per decidir si les classes continuen aturades.

Això no està acabat; portem una setmana treballant i només és el començament: gent d'altres universitats està prenent l'Autònoma com a referència d'un nou moviment estudiantil que, poc a poc, agafa una força i un impuls que es creien perduts. Les nostres accions han tingut un ressò mediàtic sense precedents: els informatius de totes les televisions a nivell estatal han donat cobertura al que hem fet, i s'interessen per què és el que farem. El moviment estudiantil s'està convertint, a la seva vegada, en motor d'un nou impuls de canvi social.

Si nosaltres ens rendim ara, en aquesta situació, com volem que les coses canviïn? estem tornant a ser l'avantguarda de la societat, una societat que s'alça i que diu més que NO A LA GUERRA. No podem perdre aquesta empena.

Si ens rendim ara, tot quedarà com una rabieta puntual; com pot ser que, en una rabieta puntual, *Que corri la veu* hagi estat visitat per 1000 persones en el seu segon dia d'existència i la versió en paper hagi doblat (de 500 a 1000 exemplars) la seva tirada d'un dia per l'altre?

Estem treballant de valent, però queda molt més per fer; no podem passar pàgina, que és el

que voldrien els que ens han ficat en aquesta guerra. Per això, tot i que l'assemblea decideixi tornar a les classes, nosaltres seguirem treballant i animem a tots els que ens hem mogut, des de les assemblees, les comissions, la Plataforma Aturem la Guerra, a continuar, a no decaure.

S'ha proposat una postura intermitja: combinar el ritme de classes amb les mobilitzacions. Aquesta postura ens sembla inviable. Tal i com estan anant les coses, amb el nombre de mobilitzacions i actes que hi ha programats, una vegada es restableixi la normalitat acadèmica, amb treballs, pràctiques obligatòries i exàmens a final de curs, les mobilitzacions estaran oblidades, no per manca de ganes, sinó per manca de temps. Per això volem fer una crida al professorat perquè no es quedi al marge de la protesta: que s'impliqui en els actes de la universitat alternativa, que recolzi les mobilitzacions estudiantils i que ens ajudi a fer que corri la veu!

Aquesta aturada no és per quedar-se a casa. Respectem el dret de la gent que estigui a favor de la guerra a estar-ho. La llibertat d'expressió no és només un dret democràtic, sinó l'eix vertebrador de la democràcia. El que l'equip de *Que corri la veu* no comprèn és la hipocresia d'aquells que pensen que amb cridar un dia "No a la guerra" i després quedar-se a casa dormint durant una setmana se solucionen les coses. I no ens tremola el pols a l'hora de dir-ho. Que corri la veu!

LA REDACCIÓ

Retorn a la guerra com instrument d'ordre internacional

La conquesta d'Iraq suposa la recuperació de la guerra com instrument per posar ordre al sistema internacional i també com instrument per a controlar el mercat en benefici dels vencedors. La primera dimensió ens torna al sistema internacional anterior a les dues guerres mundials, com si l'experiència passada no servís de lliçó i com si el Dret i les Institucions internacionals, i els principis en els quals es recolzen, fossin paper mullat. La segona dimensió ens torna al més pur colonialisme i imperialisme, sense el prefix neo davant.

No és estrany que aquesta defensa de la guerra per part del govern nord-americà coincideixi amb un atac en totes les línies al Dret i a les Institucions internacionals com instruments d'ordre, ja sigui contra el Tribunal Penal Internacional, els acords de regulació de l'armament nuclear i altres de destrucció massiva, els acords mediambientals, etc. Polítiques i doctrines que semblaven oblidades, i que només van portar mort i destrucció, han tornat a aparèixer i a guiar el govern hegemònic i altres aliats. Però el govern d'Estats Units i els governs aliats han amagat que aquelles polítiques i doctrines, començant per la de la guerra preventiva, sempre van formar part d'un cos ideològic lligat a l'autoritarisme o a l'imperialisme.

Estem en el moment de la història de la humanitat amb un major pes del Dret i les Institucions internacionals. Abans de la Segona Guerra Mundial haurien estat impensables realitats com tot el sistema de Nacions Unides, la Unió Europea, el gran nombre de convencions i tractats internacionals sobre les qüestions més diverses i un llarg etcètera.

Actualment no solament existeixen, també tenen una enorme efectivitat. I els últims anys són de grans avenços. Existeix un Tribunal Penal Internacional, uns Acords de Kioto i, fins i tot, s'acaba de negociar una convenció contra el tabac! Qui ho hauria pogut imaginar fa pocs anys?

A l'actualitat, són els que s'oposen al Dret Internacional com instrument d'ordre els que estan a la defensiva. La debilitat, avui, és de Washington que no ha pogut evitar que existeixin aquests acords i que, per tant, intenta posar obstacles al seu funcionament. Fins i tot pel que fa a la pau i la seguretat, el govern nord-americà no ha pogut imposar la seva posició al Consell de Seguretat. El llarg debat sobre la forma d'intervenir a Iraq no ha debilitat sinó que ha donat més presència al Consell.

És per aquesta raó que el debat entre aquells que creuen que el Dret i les Institucions internacionals són rellevants per ordenar el sistema internacional, i aquells que creuen que només és una qüestió de poder, el debat entre "idealistes" i "realistes", ha evolucionat. Des de la Segona Guerra Mundial, els idealistes han modificat la realitat. Però no és suficient, cal una voluntat positiva per aprofundir en aquesta evolució, s'ha de dir ben clar que la guerra no pot ser un instrument per ordenar el món. Cal reivindicar les institucions i el dret com instruments d'ordre en el sistema internacional, i cal fer-ho també en el marc del Dret i les Institucions, a Nacions Unides, presentant denúncies al Tribunal Penal Internacional i reclamant el respecte dels tractats.

FERRAN IZQUIERDO
LLICENCIAT EN POLITIQUES
I SOCIOLOGIA

Estudiants i treballadors contra la guerra i per la vaga general

Milers d'estudiants es van manifestar pel centre de Barcelona des de la plaça Universitat fins a la Delegació del Govern. A partir de les 11 del matí el mobiliari urbà i els mateixos carrils van ser el vehicle de les consignes pacifistes que reivindicaven una vegada més el "no a la guerra".

Per la seva part, els treballadors,

també es van sumar ahir a l'aturada de protesta de les 12:00h a les 12:15h convocada pels sindicats majoritaris, UGT i CCOO. L'aturada de les botigues, dels bars, i dels transports públics es va fer molt evident durant un quart d'hora, mentre la plaça Universitat acollia els estudiants d'arreu convocats.

Les empreses que no van secun-

dar l'aturada tancaven les portes o tapaven els rètols al pas de la manifestació.

Bona causa, males maneres

La marxa va transcórrer sense incidents en un ambient festiu. La protesta va acabar a la Delegació del Govern després de les dues parades obligatòries que hi va haver durant el seu trajecte, una davant d'El Corte Inglés de Plaça Catalunya, on membres de la Plataforma Aturem la Guerra es van lligar a les portes de l'establiment.

La manifestació també es va aturar davant la seu de CCOO i UGT on va reclamar una vaga general com a protesta contra la guerra.

Un grup de manifestants va protagonitzar la nota discordant de la jornada de protesta en entrar i assaltar El Corte Inglés i alguns establiments del Portal de l'Angel com ara el McDonalds. Fet que va provocar el tancament de la majoria dels comerços. Els antiavalots presents i visibles no van carregar contra els mani-festants, malgrat l'elevat nombre d'efectius que hi havia.

Milers d'espelmes converteixen Plaça Catalunya en un colossal símbol de la pau

◆ Un professor de la UAB va ser l'encarregat de llegir el manifest en representació de la plataforma *Aturem la guerra*

Plaça Catalunya va ser, ahir al vespre, l'escenari d'un *no a la guerra* massiu on més de vint mil persones van expressar novament el seu desacord enfront el conflicte iraquí

que cada dia porta més morts, aquesta vegada, formant un símbol de la pau amb prop de dues mil espelmes que

cobria tota la plaça, centre neuràlgic de la capital catalana. L'acte, que va comptar amb l'assistència de persones de totes les edats i les més diverses procedències, va arribar al seu clímax quan Martí Teixidor, professor de Ciències de l'Educació de l'Autònoma, va llegir el manifest

Crida a la pau i crítica a les polítiques belicistes

elaborat per la *Plataforma Aturem la guerra* en nom de tots aquells pobles devastats per la violència.

Els manifestants van arribar a la Plaça Catalunya al voltant de les 19 hores com s'havia acordat, amb tot tipus d'insígnies pacifistes, corejant el ja mític *guerra no* i armats amb els

milers d'espelmes que, un cop caiguda la nit, van il·luminar un enorme símbol de la pau carregat d'esperances. Les crítiques vers la política bel·licista dels governs espanyol, nord-americà i també britànic van tornar a protagonitzar els crits espontanis dels ciutadans que,

dirigits pels membres de la plataforma pacifista *Aturem la guerra*, van unir les seves veus al so del Cant dels Ocells com a mostra de solidaritat amb la situació de l'Iraq, que amb el temps es va fent més i més dura tant per uns com pels altres.

La gent encara en vol més

Un cop finalitzat l'acte, l'ambient de protesta social es va mantenir viu i, envoltats de llums de pau i al ritme dels tambors, diversos grups de persones van continuar el seu intent de fer-se escoltar per una democràcia filla del silenci i la mentida.

LETICIA ALMANZA
SARA LÓPEZ

“Estem en un context semblant al que va crear el moviment nazi”

Jaume Botey, escut humà, va declarar que s'està en un “context semblant al que va crear el moviment nazi” en una conferència realitzada a la Facultat de Lletres de la UAB. Botey considera que les raons del conflicte amb l'Iraq són “el petroli, el control geoestratègic de la zona i la crisi econòmica i moral nord-americana”.

Per altra banda, Pius Alibek, lingüista iraquí, va demanar que els estudiants siguem “revolucionaris de referències,” que lluitem per totes les causes i no només per una, és a dir, que un cop acabada la guerra no deixem morir el moviment generat. Alibek va animar als estudiants i a la societat en general a lluitar per la pau i per la justícia, i va tancar la seva intervenció instant a la solidaritat dient: “Amb les vostres engrunes, potser els del tercer món podrem viure amb una mica de dignitat”.

El professor de la UAB Xavier Giró va declarar que existeix una batalla informativa que s'està disputant entre els diferents mitjans. Segons ell hi ha tres tipus de mitjans: els que són partidaris de la guerra, els contraris a la guerra, i els “professionalistes”, és a dir els que simplement es limiten a donar la informació tal com l'han rebuda. El professor Giró creu necessari “que no s'entengui la pau només com absència de guerra”.

Arcadi Oliveres, catedràtic de la UAB en Economia Aplicada, va fer un resum de les causes històriques que ens han portat a la situació actual. A més, va proposar el següent: “Que el no a la guerra vagi acompanyat d'un canvi radical en el nostre model de consum, perquè si tenim tres cotxes i dues cases, acabarem agraït a Bush que ens aconsegueixi el petroli”.

Finalment, el representant del comitè contra la guerra de la UAB va animar a seguir pressionant al govern, just abans que dos representants de l'Assemblea de Lletres proposessin que la UAB, com a institució, “demani la dimissió d'Aznar”. Cal destacar que tots els conferenciants van donar suport a les iniciatives que s'estan duent a terme des de la universitat.

El PAS i els professors es fan veure

El PAS (Personal d'Administració i Serveis) i els professors es van unir ahir als actes organitzats pels estudiant per mostrar el seu rebuig a la guerra. La proposta era posar de dol una de les columnes de l'Autònoma i així simbolitzar els morts que comporta aquesta guerra injusta contra l'Iraq. Durant una bona estona, un escalador va estar pujant a la columna des d'on va deixar anar una tela negra per a cobrir-la tota.

L'acte va ser seguit per unes 300 persones, tant estudiants de la Universitat com membres del PAS i PDI, que van recolzar l'escalador durant tot l'ascens per a animar-lo ja que la pujada va ser llarga i van sorgir alguns problemes. El gran aplaudiment va arribar quan es va cobrir la columna amb el vel negre. Aquest acte estava inclòs dintre de la Jornada de Dol que es va celebrar a totes les universitats.

